

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XIII Nr. 3238

4 pagini

20 bani

Vineri

4 martie 1955

Să asigurăm buna aprovizionare a oamenilor muncii prin unitățile comerțului de stat:
● S. MANEA: O vânzătoare „binevoitoare”
● I. BECHERU: Din carnetul unui cumpărător
— SORANA COROAMĂ: Cronica teatrală — „Ce din Dagaard” de Martin Andersen Nexø (Teatrul Național „I. L. Caragiale” — sala Comedia)
— EUGEN VLADIMIR: Un nou film românesc: „Gelozia bat-o vînt” (pag. 2-a)

Consfătuirea frunțașilor în agricultură cu privire la executarea în bune condiții și la timp a lucrărilor agricole în anul 1955 în vederea obținerii unor recolte bogate (pag. 3-a)
— Succesul strălucit al candidaților blocului comunistilor și celor fără partid în alegerile pentru Sovietele Supremă ale republicilor unionale (pag. 3-a)
— E. GRECU: Semnificația rezultatului alegerilor din Japonia (pag. 3-a)
— Sediința Camerei Populare a R.D.G. — Noile propuneri ale R.D. Germane pentru unificarea pașnică a Germaniei (pag. 4-a)

10 milioane tone grâu și porumb, cel puțin 2000 kg. porumb boabe la hectar!

Timpe de trei zile, oameni ai muncii din agricultură, veniți din toate regiunile țării, au participat la consfătuirea frunțașilor în agricultură, convocată de Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și guvernul Republicii Populare Române cu privire la executarea în bune condiții și la timp a lucrărilor agricole în anul 1955 în vederea obținerii unor recolte bogate. Au luat cuvîntul aici activiști de partid și de stat, agronomi și țărani muncitori, frunțași ai recoltelor bogate, colecțiviști, întovărășiți, muncitori din S.M.T. și gospodării de stat, oameni de știință. Împărțind din experiența dobîndită în anul trecut, metodele cele mai bune de lucru, potrivit în condițiile naturale diferențiate din fiecare regiune a țării, participanții la consfătuire au arătat că pentru creșterea producției agricole bogate și a producției de cereale-marfă în acest an. Totodată, ei s-au angajat să lupte cu puteri sporite pentru ca realizările de anul trecut să fie depășite, pentru ca experiența cîștigată în lucrarea pămîntului, în aplicarea unor metode înaintate, să fie folosită cu mai multă pricepere și să dea roade mai bogate în acest an.

Rezultatele frumoase, despre care au vorbit zeci de oameni ai muncii de pe ogoare, interesul viu dovedit de ei pentru cunoașterea și însușirea metodelor celor mai potrivite pămîntului pe care-l lucrează și condițiilor de climă din locurile unde trăiesc, pricepera și nivelul tehnic ridicat cu care au vorbit despre munca lor, înfățișînd numărul sporit al celor care anul acesta au trecut în rîndul frunțașilor recoltelor bogate, toate acestea sînt roadele politicii consecvente a partidului nostru, politica de întărire a alianței claselor muncitoare cu țărănimea muncitoare.

Întărirea alianței claselor muncitoare cu țărănimea muncitoare, sarcină ce stă la baza politicii de dezvoltare a economiei noastre, naționale și ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc, a constituit grija de zi cu zi a partidului și guvernului nostru. Ținînd seama de rolul și importanța agriculturii în ansamblul economiei naționale, partidul și guvernul au mîrit investițiile în agricultură — în anul 1954 volumul acestora a ajuns la peste 1,2 miliarde lei. Dezvoltarea tuturor ramurilor economiei noastre și în primul rînd a industriei greie, baza dezvoltării întregii economii naționale, a făcut posibilă înzestrarea agriculturii cu din ce în ce mai multe tractoare, mașini și unelte agricole. În anul 1955 investițiile în agricultură s-au ridicat la cea 2 miliarde 800 milioane lei, iar agricultura va primi în acest an încă 2540 tractoare, 4370 pluguri de tractoare, 1585 semănători pentru cereale, etc.

Statul democrat-popular ajută țărănimea muncitoare cu credite, o ajută să-și procure semințe de soi, îi trimite ingineri și tehnicieni agronomi care să o îndrume cum să sporească rodnicia ogoarelor, îi creează condiții avantajoase pentru cultivarea plantelor tehnice sau creșterea animalelor. Rezultatele creșterii acestor condiții, roadele muncii sîrguioase, înfăptuite, ale lucrătorilor de pe ogoare, s-au putut vedea la această consfătuire a frunțașilor recoltelor bogate unde mulți s-au minunat de recoltele pe care le-au obținut unii țărani muncitori la grâu, porumb, cartofi sau alte culturi, chiar de pe pămînturi mai slabe, mai puțin roditoare.

Aceste rezultate dovedesc cîte posibilități există încă pentru ca gospodăriile de stat, colective sau întovărășiri agricole, pentru ca fiecare țărani muncitor pe ogorul lui să obțină producții din ce în ce mai mari. Și dacă ca asemenea rezultate ne mîndrim, nu putem fi mulțumiți încă. Avem toate posibilitățile, să obținem în anul acesta producții și mai mari la toate culturile și mai ales la grâu, porumb, cartofi, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui.

Consfătuirea frunțașilor recoltelor bogate a chemat pe toți participanții ei să lupte pentru a realiza în anul 1955 o recoltă de 10 milioane tone de grâu și porumb, o producție medie pe țară de cel puțin 2000 kg. porumb boabe la hectar.

Realizarea unor asemenea obiective, la baza cărora stau prevederile proiectului de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii, este pe deplin posibilă. Acest lucru îl dovedesc în primul rînd recoltele frunțașilor care folosind cu pricepere experiența de agricultori, au reușit să smulgă pămîntului roade pe care nu le-au mai avut nicodată. Acest lucru e posibil datorită faptului că statul democrat-popular trimite în fiecare an la sate sute de ingineri și tehnicieni agronomi, îndrumători apropiați ai țărănimii muncitoare. Realizarea acestor obiective este posibilă fiindcă astăzi, la îndemîna celor ce muncesc pe ogoare stă știința agronomică înaintată, fiindcă oamenii de știință din agricultură, urmînd exemplul științei agro-tehnice sovietice, cea mai înaintată din lume, își pun cunoștințele, capacitatea lor creatoare în slujba ridicării agriculturii noastre, leagă activitatea lor științifică, descoperirile lor, de nevoile producției, de cerințele practicii agricole.

La începutul anului 1955, la îndemîna celor ce muncesc pe ogoare stă știința agronomică înaintată, fiindcă oamenii de știință din agricultură, urmînd exemplul științei agro-tehnice sovietice, cea mai înaintată din lume, își pun cunoștințele, capacitatea lor creatoare în slujba ridicării agriculturii noastre, leagă activitatea lor științifică, descoperirile lor, de nevoile producției, de cerințele practicii agricole.

La începutul anului 1955, la îndemîna celor ce muncesc pe ogoare stă știința agronomică înaintată, fiindcă oamenii de știință din agricultură, urmînd exemplul științei agro-tehnice sovietice, cea mai înaintată din lume, își pun cunoștințele, capacitatea lor creatoare în slujba ridicării agriculturii noastre, leagă activitatea lor științifică, descoperirile lor, de nevoile producției, de cerințele practicii agricole.

La începutul anului 1955, la îndemîna celor ce muncesc pe ogoare stă știința agronomică înaintată, fiindcă oamenii de știință din agricultură, urmînd exemplul științei agro-tehnice sovietice, cea mai înaintată din lume, își pun cunoștințele, capacitatea lor creatoare în slujba ridicării agriculturii noastre, leagă activitatea lor științifică, descoperirile lor, de nevoile producției, de cerințele practicii agricole.

La începutul anului 1955, la îndemîna celor ce muncesc pe ogoare stă știința agronomică înaintată, fiindcă oamenii de știință din agricultură, urmînd exemplul științei agro-tehnice sovietice, cea mai înaintată din lume, își pun cunoștințele, capacitatea lor creatoare în slujba ridicării agriculturii noastre, leagă activitatea lor științifică, descoperirile lor, de nevoile producției, de cerințele practicii agricole.

La începutul anului 1955, la îndemîna celor ce muncesc pe ogoare stă știința agronomică înaintată, fiindcă oamenii de știință din agricultură, urmînd exemplul științei agro-tehnice sovietice, cea mai înaintată din lume, își pun cunoștințele, capacitatea lor creatoare în slujba ridicării agriculturii noastre, leagă activitatea lor științifică, descoperirile lor, de nevoile producției, de cerințele practicii agricole.

La începutul anului 1955, la îndemîna celor ce muncesc pe ogoare stă știința agronomică înaintată, fiindcă oamenii de știință din agricultură, urmînd exemplul științei agro-tehnice sovietice, cea mai înaintată din lume, își pun cunoștințele, capacitatea lor creatoare în slujba ridicării agriculturii noastre, leagă activitatea lor științifică, descoperirile lor, de nevoile producției, de cerințele practicii agricole.

La începutul anului 1955, la îndemîna celor ce muncesc pe ogoare stă știința agronomică înaintată, fiindcă oamenii de știință din agricultură, urmînd exemplul științei agro-tehnice sovietice, cea mai înaintată din lume, își pun cunoștințele, capacitatea lor creatoare în slujba ridicării agriculturii noastre, leagă activitatea lor științifică, descoperirile lor, de nevoile producției, de cerințele practicii agricole.

La începutul anului 1955, la îndemîna celor ce muncesc pe ogoare stă știința agronomică înaintată, fiindcă oamenii de știință din agricultură, urmînd exemplul științei agro-tehnice sovietice, cea mai înaintată din lume, își pun cunoștințele, capacitatea lor creatoare în slujba ridicării agriculturii noastre, leagă activitatea lor științifică, descoperirile lor, de nevoile producției, de cerințele practicii agricole.

La începutul anului 1955, la îndemîna celor ce muncesc pe ogoare stă știința agronomică înaintată, fiindcă oamenii de știință din agricultură, urmînd exemplul științei agro-tehnice sovietice, cea mai înaintată din lume, își pun cunoștințele, capacitatea lor creatoare în slujba ridicării agriculturii noastre, leagă activitatea lor științifică, descoperirile lor, de nevoile producției, de cerințele practicii agricole.

La începutul anului 1955, la îndemîna celor ce muncesc pe ogoare stă știința agronomică înaintată, fiindcă oamenii de știință din agricultură, urmînd exemplul științei agro-tehnice sovietice, cea mai înaintată din lume, își pun cunoștințele, capacitatea lor creatoare în slujba ridicării agriculturii noastre, leagă activitatea lor științifică, descoperirile lor, de nevoile producției, de cerințele practicii agricole.

La începutul anului 1955, la îndemîna celor ce muncesc pe ogoare stă știința agronomică înaintată, fiindcă oamenii de știință din agricultură, urmînd exemplul științei agro-tehnice sovietice, cea mai înaintată din lume, își pun cunoștințele, capacitatea lor creatoare în slujba ridicării agriculturii noastre, leagă activitatea lor științifică, descoperirile lor, de nevoile producției, de cerințele practicii agricole.

La începutul anului 1955, la îndemîna celor ce muncesc pe ogoare stă știința agronomică înaintată, fiindcă oamenii de știință din agricultură, urmînd exemplul științei agro-tehnice sovietice, cea mai înaintată din lume, își pun cunoștințele, capacitatea lor creatoare în slujba ridicării agriculturii noastre, leagă activitatea lor științifică, descoperirile lor, de nevoile producției, de cerințele practicii agricole.

La începutul anului 1955, la îndemîna celor ce muncesc pe ogoare stă știința agronomică înaintată, fiindcă oamenii de știință din agricultură, urmînd exemplul științei agro-tehnice sovietice, cea mai înaintată din lume, își pun cunoștințele, capacitatea lor creatoare în slujba ridicării agriculturii noastre, leagă activitatea lor științifică, descoperirile lor, de nevoile producției, de cerințele practicii agricole.

La începutul anului 1955, la îndemîna celor ce muncesc pe ogoare stă știința agronomică înaintată, fiindcă oamenii de știință din agricultură, urmînd exemplul științei agro-tehnice sovietice, cea mai înaintată din lume, își pun cunoștințele, capacitatea lor creatoare în slujba ridicării agriculturii noastre, leagă activitatea lor științifică, descoperirile lor, de nevoile producției, de cerințele practicii agricole.

La începutul anului 1955, la îndemîna celor ce muncesc pe ogoare stă știința agronomică înaintată, fiindcă oamenii de știință din agricultură, urmînd exemplul științei agro-tehnice sovietice, cea mai înaintată din lume, își pun cunoștințele, capacitatea lor creatoare în slujba ridicării agriculturii noastre, leagă activitatea lor științifică, descoperirile lor, de nevoile producției, de cerințele practicii agricole.

La începutul anului 1955, la îndemîna celor ce muncesc pe ogoare stă știința agronomică înaintată, fiindcă oamenii de știință din agricultură, urmînd exemplul științei agro-tehnice sovietice, cea mai înaintată din lume, își pun cunoștințele, capacitatea lor creatoare în slujba ridicării agriculturii noastre, leagă activitatea lor științifică, descoperirile lor, de nevoile producției, de cerințele practicii agricole.

La începutul anului 1955, la îndemîna celor ce muncesc pe ogoare stă știința agronomică înaintată, fiindcă oamenii de știință din agricultură, urmînd exemplul științei agro-tehnice sovietice, cea mai înaintată din lume, își pun cunoștințele, capacitatea lor creatoare în slujba ridicării agriculturii noastre, leagă activitatea lor științifică, descoperirile lor, de nevoile producției, de cerințele practicii agricole.

La începutul anului 1955, la îndemîna celor ce muncesc pe ogoare stă știința agronomică înaintată, fiindcă oamenii de știință din agricultură, urmînd exemplul științei agro-tehnice sovietice, cea mai înaintată din lume, își pun cunoștințele, capacitatea lor creatoare în slujba ridicării agriculturii noastre, leagă activitatea lor științifică, descoperirile lor, de nevoile producției, de cerințele practicii agricole.

La începutul anului 1955, la îndemîna celor ce muncesc pe ogoare stă știința agronomică înaintată, fiindcă oamenii de știință din agricultură, urmînd exemplul științei agro-tehnice sovietice, cea mai înaintată din lume, își pun cunoștințele, capacitatea lor creatoare în slujba ridicării agriculturii noastre, leagă activitatea lor științifică, descoperirile lor, de nevoile producției, de cerințele practicii agricole.

La începutul anului 1955, la îndemîna celor ce muncesc pe ogoare stă știința agronomică înaintată, fiindcă oamenii de știință din agricultură, urmînd exemplul științei agro-tehnice sovietice, cea mai înaintată din lume, își pun cunoștințele, capacitatea lor creatoare în slujba ridicării agriculturii noastre, leagă activitatea lor științifică, descoperirile lor, de nevoile producției, de cerințele practicii agricole.

La începutul anului 1955, la îndemîna celor ce muncesc pe ogoare stă știința agronomică înaintată, fiindcă oamenii de știință din agricultură, urmînd exemplul științei agro-tehnice sovietice, cea mai înaintată din lume, își pun cunoștințele, capacitatea lor creatoare în slujba ridicării agriculturii noastre, leagă activitatea lor științifică, descoperirile lor, de nevoile producției, de cerințele practicii agricole.

La începutul anului 1955, la îndemîna celor ce muncesc pe ogoare stă știința agronomică înaintată, fiindcă oamenii de știință din agricultură, urmînd exemplul științei agro-tehnice sovietice, cea mai înaintată din lume, își pun cunoștințele, capacitatea lor creatoare în slujba ridicării agriculturii noastre, leagă activitatea lor științifică, descoperirile lor, de nevoile producției, de cerințele practicii agricole.

La începutul anului 1955, la îndemîna celor ce muncesc pe ogoare stă știința agronomică înaintată, fiindcă oamenii de știință din agricultură, urmînd exemplul științei agro-tehnice sovietice, cea mai înaintată din lume, își pun cunoștințele, capacitatea lor creatoare în slujba ridicării agriculturii noastre, leagă activitatea lor științifică, descoperirile lor, de nevoile producției, de cerințele practicii agricole.

La începutul anului 1955, la îndemîna celor ce muncesc pe ogoare stă știința agronomică înaintată, fiindcă oamenii de știință din agricultură, urmînd exemplul științei agro-tehnice sovietice, cea mai înaintată din lume, își pun cunoștințele, capacitatea lor creatoare în slujba ridicării agriculturii noastre, leagă activitatea lor științifică, descoperirile lor, de nevoile producției, de cerințele practicii agricole.

La începutul anului 1955, la îndemîna celor ce muncesc pe ogoare stă știința agronomică înaintată, fiindcă oamenii de știință din agricultură, urmînd exemplul științei agro-tehnice sovietice, cea mai înaintată din lume, își pun cunoștințele, capacitatea lor creatoare în slujba ridicării agriculturii noastre, leagă activitatea lor științifică, descoperirile lor, de nevoile producției, de cerințele practicii agricole.

La începutul anului 1955, la îndemîna celor ce muncesc pe ogoare stă știința agronomică înaintată, fiindcă oamenii de știință din agricultură, urmînd exemplul științei agro-tehnice sovietice, cea mai înaintată din lume, își pun cunoștințele, capacitatea lor creatoare în slujba ridicării agriculturii noastre, leagă activitatea lor științifică, descoperirile lor, de nevoile producției, de cerințele practicii agricole.

La începutul anului 1955, la îndemîna celor ce muncesc pe ogoare stă știința agronomică înaintată, fiindcă oamenii de știință din agricultură, urmînd exemplul științei agro-tehnice sovietice, cea mai înaintată din lume, își pun cunoștințele, capacitatea lor creatoare în slujba ridicării agriculturii noastre, leagă activitatea lor științifică, descoperirile lor, de nevoile producției, de cerințele practicii agricole.

Oameni și fapte din patria noastră

Oțelarul frunțaș

Semințate și voie bună, iată ce se citește pe fața oțelărilor frunțași Petru Forțu de la combinatul siderurgic Hunedoara, reprezentat în clișeu nostru la locul său de muncă.

Industria alimentară în continuă dezvoltare

În ultimii ani, alături de celelalte ramuri producătoare de bunuri de larg consum, industria alimentară a cunoscut o deosebită dezvoltare.

Față de anul 1938, în anul 1954 producția de carne a crescut de 2,2 ori, cea de preparate de carne de 3,1 ori, cea de uleiuri comestibile de 3,3 ori, cea de conserve de legume de 11,5 ori, cea de zahăr de 2,4 ori, etc.

Paralel cu creșterea producției globale, progresul însemnat s-a remarcat și în ceea ce privește lărgirea sortimentelor. S-au fabricat noi produse alimentare ca: brînzeturii superioare, conserve de legume găsite, praf de lapte, lapte acidofil, sucuri de fructe, etc.

Inovatoarea

— Ce-i tovarășă Török? De ce ești așa de bucurată? Întrebă inginerul.
Cu ochii plini de strălucire, muncitoarea Ana Török din secția turnătorie, începu să povestească cum a izbucnit să dea de capăt unei probleme ce o frământa de multă vreme: problema fixatoarelor. Înainte, fixatoarele pentru miezuri se prindeau cu cuie. Această muncă era mîgăloasă și îngreuna procesul de producție. După un timp îndelungat de frământare, a găsit leacul și a introdus un nou procedeu pentru fixarea miezurilor de turnătorie.

În urma acestui procedeu, se face economie de material, iar timpul de lucru este redus cu un minut la fiecare miez.

La auzul celor povestite de hărnică muncitoarea Török, care de 24 de ani lucrează la uzina metalurgică „Unirea” din Cluj, pe fața inginerului Ioan Ghiolan de la cabinetul tehnic al uzinelor, înfiori un zîmbet. „Ana Török — gîndi el — a reușit multă vreme pe timpul capitaliștilor, a îndurat foamea și mizeria. Nicodată pe atunci nu i-a stat capul la inovații, la metode care să împingă înainte producția. Era femeie și de, pe atunci femeile erau luate în rîs pentru orice vorbă mai cutezătoare... Acum însă, în anul regimului nostru democrat-popular, Ana Török se bucură de o viață cu totul nouă, de condiții de muncă neînțelese. Iată că astăzi datorită acestor condiții, a venit și ea cu inima sălind de bucurie, să-și anunțe inovația...”

Președinta colectivel

E mîndră Maria Șeitan, președinta gospodăriei colective „Hristo Botev” din regiunea Galați de rezultatele realizate în anul trecut. Iată-o la masa ei de lucru, cercetînd cu atenție planul de producție al gospodăriei.

Viața culturală la sate

În anii puterii populare satul a început să cunoască o altă viață. Peste 12.000 de cămine culturale care au luat ființă în aceste ani, au devenit tot atîtea focare de cultură.

Artiștii populari nu mai sînt astăzi răzleți și singuratici ca odinioară. Căminele culturale i-au înmănușat în aproape 7.000 de ansambluri corale, peste 8.000 de echipe de jocuri, 7632 de echipe de teatru și aproape 800 de formații instrumentale.

În sprînjul ridicării nivelului cultural al țărănimii muncitoare, căminele culturale au înscris în activitatea lor obîșnuite conferințe, filme, sezoane, etc. Anul trecut, numai pînă la sfîrșitul lunii septembrie, au fost ținute în acest cadru 345.500 conferințe.

Din casă în casă

CU O ECHIPĂ A PĂCII

Elisabeta Zlatev privea în ciudată afară. Primele picături de ploaie se zdrobăreau de geam, alinînd pe sîcînă aburii. După puțin timp se auzi scîrîitul porții. O femeie mică de stat intră grăbit în curte.

— Bună dimineață! I se adresă gazda dintr-o casă. Credeam că nu mai vii. Vezi a început să plouă.

— Nu-i nimic. Doar nu ne sperie un pic de ploaie!

Elisabeta Zlatev e trecută de 60 de ani. Cu doi ani în urmă a fost aleasă secretara comitetului de luptă pentru pace nr. 161, din cartierul Tăbăcării, Cealaltă, Ecaterina Ianculescu, e mult mai tînră decît ea și este vicepreședinta comitetului de stradă de pe Violele. De vreo trei săptămîni, amîndouă, după ce termină treburile casel, merg pînă seara tîrziu în străzile cartierului, stau de vorbă cu cetățenii și adună semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

— Pînă acum, umbliam din casă în casă, au strîns peste 500 de semnături, de pe străzile Albinelor, Borcea, Ruginoasa, Sultei.

Prezidenții unde au fost, în fiecare casă, au fost primite cu bucurie și încredere. „Vom apăra pacea”... „Nu vom îngădui război atomic”... „Semnez din inimă pentru viața copiilor mei”... Asemenea cuvinte au fost rostite cu hotărîre de toți cetățenii cu care au stat de vorbă și care, prin semnăturile lor, s-au alăturat sutelor de milioane de luptători pentru pace din lumea întreagă.

Acum, Elisabeta Zlatev și Ecaterina Ianculescu, două luptătoare active în frontul larg al luptei pentru pace, sînt gata să pornească din nou la drum.

S-au oprit la prima casă de pe strada Albinelor. În curte, o femeie tînră strîngea de pe frînghie niște cămășuțe de copii.

— Bună ziua, tovarășe. Am venit cu Apelul păcii.

— Poftiți, poftiți în casă. Stați să chem și vecinele din curte...

În casă e cald și miros de bucate. Pe pat, un copil doborîc, cu păr bălai, se joacă cu niște cuburi colorate. În casă lui Chirilă Tătaru au venit și sora lui, muncitoarea la o cantină, Maria Dancu, o văduvă pensionară, Măndita Școțescu, muncitoarea la fabrica „Bela Breiner” și sora lui George Radu, Elisabeta Zlatev li se adresă:

— Ați citit și dvs. prin ziare că imperialiștii se străduiesc să dezlănțuie un nou război, un război atomic... — Am citit și știm ce urmare prin urmare lăsa războiul. Dar ne vom opune cu hotărîre planurilor lor. Sîntem mulți și puternici. Eu semnez cu hotărîre Apelul și să știți domnișorii imperialiști, spune Chirilă Tătaru, că voi și oricînd să lupt pentru apărarea păcii.

— Eu, măică, am 66 de ani. Am văzut multe în viața mea. Interveni în vorbă pensionara Maria Dancu. În 1916, nemții au prădat satul nostru și pe urmă i-au dat foc. Am rămas numai cu ce era pe noi. Și era-n prag de iarnă... Despre suferințele din timpul celui de al doilea război ce să mai spun? Există om în lumea întreagă care să nu-și amintescă cu ură, de mîrșăvile comise, de ruinele pe care le-a adus acest război? Cîni poate cred că noi bătrînii n-am avea mai pretenții de la viață. Și totuși noi vrem să ne trăim bătrînietele în pace, iar copiii și nepoții noștri să nu trăiească prin ce am trecut noi. D-aia semnez Apelul.

Pe foaia de hîrtie s-au așternut la rînd încă cinci semnături, de la oameni de vîrste diferite, cu ocupații diferite.

În timpul acesta Adrian, copilul, se juca bucuros. Ce ce au semnat Apelul în casa lui Chirilă Tătaru au făcut-o ca ei și copiii din lumea întreagă.

I. CIMPEANU

Au semnat Apelul Păcii

Sutele de mii de semnături puse pînă în prezent pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii dovedesc hotărîrea fermă a cetățenilor din patria noastră de a apăra muncă lor pașnică.

Apelul Consiliului Mondial al Păcii a fost semnat pînă acum de peste 240.000 de cetățeni din regiunea Suceava. În raionul Rădăuți au fost strîns 40.000 de semnături iar în raionul Dorohoi 32.000 de semnături. În multe comune, ca Părlăuți, Dărmănești și Stroiești din raionul Suceava, Apelul de la Viena a fost semnat de toți locuitorii.

Comitetele de luptă pentru pace din regiunea Suceava au organizat în orașe și sate un mare număr de adunări, slăvuri ale păcii, consfătuiri interconfesionale și adunări ale invalizilor și văduvelor de război, în cadrul cărora cetățenii au discutat despre lupta popoarelor împotriva războiului atomic.

Aceiunea de strîngere de semnături pe Apelul de la Viena continuă și în orașele și satele regiunii Bala Mare. Pînă la 1 martie au semnat peste 230.000 de cetățeni de naționalitate romînă, ucraineană, maghiară și germană din această regiune.

Adunări generale în gospodăriile agricole colective

În 45 de gospodării agricole colective din regiunea Pitești s-au ținut adunări generale pentru analizarea activității în anul 1954 și pentru alegerea noilor consilii de conducere. Dările de seamă au scos în evidență succesele muncii colectivistilor, pentru o recoltă bogată, pentru propășirea nelencută a gospodăriei obștești și a gospodăriei personale a colectivistilor. La gospodăria agricolă colectivă „Răsărit de soare” din comuna Stre-

jești, raionul Drăgășani, datorită respectării regulilor agrotehnice s-au obținut la unele culturi producții duble față de prevederile planului. La porumb, de pildă, colectivistii au recolat la hectar cu 1390 kg. mai mult, la mazăre cu 1.400 kg., iar la floarea-soarelui cu 720 kg. Pentru cele 648 zile muncă, colectivistul Ilie Goianu a primit numai ceteale 7.120 kg. în afară de ban, vin, furaje

pentru animale și alte produse. Colectivistul din comuna Măzărești, bunioară, cu cumpărături anuale un autocamion în urma valorificării produselor agricole prin cooperativă, au amenajat două grajduri pentru vite, o maternitate pentru scroafe, un atelier de fierărie, iar din vinzarea produselor de la ferma zootehnică au obținut un venit de aproape 108.000 lei. (Agerpres)

A venit o fată în sat...

Acum cîteva luni de zile, sădenii din comuna Guguș, regiunea Birlad au rămas surprinși cînd în satul lor a venit o „funcționară” nouă. Nu erau obișnuți cu așa ceva. De cînd se știu ei, todeauna înierii din sat pleacă cînt mai departe de meșteșugurile natale, fără ca să se mai întoarcă.

De aceea, a fost mare mirare cînd Leoluța Ene, tînră tehniciană agricolă, a venit în sat la Guguș. Pentru ce o fi venit la Guguș, mulți sădeni nu erau încă demiruiți. Dar au așteptat. Și, zi de zi, mirarea lor s-a prefăcut în bucurie. Fata asta s-a dovedit a fi altfel de „funcționară”. Ea nici nu stă prea mult la stat în birou, așa cum obișnuiesc ceilalți funcționari. O vezi mai mult prin sat pe la casele oamenilor, la școală ori la cîmînu culturală și de multe ori, deși e jarnă, pe cîmp.

Ce anume face ea, poate acum să-și spună locuie, Unită — și din astia sînt cei mai mulți — o taută. Alții spun că fata prea se bagă în toate treburile satului.

Îată bundoară o frîntură din discuția pe care a avut-o cu țărani muncitori Tudor Toia.

Să asigurăm buna aprovizionare a oamenilor muncii prin unitățile comerțului de stat

Din carnetul unui cumpărător

Au trecut abia două luni de la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații și trecerea la comerțul desființat. Cei ce pășesc pragul magazinelor din orașe și din țară, nu pot să nu remarce o însemnată sporire a sortimentelor, o îmbunătățire serioasă a prezentării mărfurilor, a calității lor.

Succesele realizate de lucrătorii comerțului de stat sînt înfățișate pe alocuri de elemente care sînt înconștienți, fie cu rea credință, dăruindu-le prestigiu și încredere de care trebuie să se bucure în masa cumpărătorilor cei de care sarcina sîi deservesc.

Să cîștigăm și să prețuim pe cei harnici și conștienți, să combatem pe lenși și sceptici, să demascăm și să înlăturăm din comerț hoții, delapidatorii și afaceriștii!

O vînzătoare „binevoitoare“

E oed și plăcut în magazin. Sticlele galantarelor și vitrinele strălucesc de curățenie, iar flacoanele cu apă de colonie și parfumuri, cutiutele cu pudră și creme, săpunurile, perile de dinți ca și o altă mulțime de lucruri ce umplu o parterie sînt frumos aranjate. Vadul comercial deosebit de prielnic, magazinul e în plin centru, în blocul cinematografului „Patrie“ — face ca ușa să se deschidă foarte des, lăsînd să pătrundă înăuntru tot felul de cumpărători.

Un om între două vîrste, cu haina de piele și pălărie verde, se desparte de un tânăr care, foarte cordial îi spune „la revedere, tovarășe inginer, la revedere, la ora 4 decîi, la C.S.P., sîntem înțeleși“ și intră în magazin.

„Arau vreo cinci-șase cumpărători și o singură vînzătoare care bineînțeles nu putea discuta decît cu unul singur. Ceiaștia așteptau răbdători. Noul venit era grăbit. Observa un bărbat înalt, într-un costum grîduri deosebit de elegant, care, cu minile la spate, privea dus pe grîduri trecătorii.“

Sîntea probabil responsabilul? — Da! — Aș vrea să văd o trusă... — Vă servește tovarășe — răspunde responsabilul, Edeline, înscrisă, oarecum socotă ca a fost trecut din reverie și nițel jignit ca i-a trecut cuiva prin cap să-l solicite serviciile ca unui simplu vînzător.

Înarmîndu-se cu o doză aproximativă de răbdare, „îndrăzneț“ asista cu un calm destul de relativ la diferitele discuții pe care vînzătoarea le purta pe rînd cu fiecare din cei cinci sau șase cumpărători.

Întrebări, răspunsuri, explicații, socoteli, bon, servit, etc. îi veni în sfîrșit rîndul și își exprimă dorința. Vînzătoarea, Ghizela Dragă, îi arată o trusă cu două sticlouri și un creion automat. Cumpărătorul o privește, socotind un stilou, îl desface și-l închide, apoi înapoie trusa.

— Aș vrea să o văd și pe cea cu breceful. — Nu se poate — îi răspunde scurt vînzătoarea. — Cum asta? — S-au furat cam multe pe aici — îi răspunde scurt aceasta, fără urmă de zîmbet pe față.

— Și crezi că... dar... mă simt insultată. Dați-mi conda de reclamații. — Responsabilul, auzind cuvîntul „conda“, își lăsa „ocupațiile“ și se apropie cu figura plină de bunăvoință.

— Pentru ce aveți nevoie de conda? — Cumpărătorul îi explică. Pe măsură ce asculta, trăsăturile feței responsabilului se înăspăriră.

— Nu e cazul să vă dau conda. După aprecierea mea, nu e cazul. — Protestele celui altădată fură zadarnice așa că fu silit să plece. În drum spre casa depuse o reclamație la Inspectoria Comercială de Stat.

A doua zi, doi cumpărători rămaseră mai mult timp în magazin. Cereau unele mărfuri, unele explicații, aceluia care fusese vînzătoarea — se înalțase și cea de-a doua — cu cei care se perindau mereu și nu reușea să surprindă mare lucru. Rolurile și le-au jucat însă bine așa că nimeni nu bănuia că ar fi inspectorii. Unul din ei leși din magazin și dădu urcarea în jurul vitrinei, cel dinăuntru se mai sfătua cu privire la calitatea unei paste de dinți, cînd una din vînzătoare, Ghizela Dragă, leși din magazin o sacosă plină, intră la un vecin, negușor particular Ion Barbu și lăsa acolo două pachete. Inspectorul care se afla în stradă, împins de curiozitate, s-a apropiat, a întrebă, în sfîrșit a cerșit și a constata. În pachet se aflau 100 de bucăți săpun din import.

— Vecinul mergea cam... nebarbierit și am vrut să-l servesc — pretinde vînzătoarea. — M-a pisat la cap săd servim cu clevea bucăți — pretinde responsabilul.

— Cu o sută de bucăți? — ???!!! — Cîți aveți cu totul în magazin, în patru zile de cînd aveți acest săpun? — Vreo... două bucăți. — Două sute cincizeci.

În aceeași după amiază au fost vindute toate săpunurile scoase de sub teighele în urma „îndemnului“ inspectorilor.

Cite se mai pot vedea în scurt timp numai într-un singur magazin, în plin centrul Capitalei. Cei în cauză vor fi desigur „răspăliți“ după merit. Nu aceste este însă cel mai important lucru. Ei nu sînt primii care procedeză așa și o „pătesc“ în consecință. De ce nu au învățat din experiența „îndemnatilor“? Nu cumva munca de popularizare în rândurile lucrătorilor din comerț, a faptelor ce nu pot fi tolerate în comerțul de stat și mai ales a ceea ce mai devreme ori mai tîrziu îi așteaptă pe făptuși este încă insuficient? Iată întrebări la care ar trebui să se gîndească tovarășii din conducerea Ministerului Comerțului și Industriei și ai C.C. al sindicatului muncitorilor din comerț.

S. MANEA

Multe lucruri bune s-au făcut în Piața Neamî, orașul meu de baștină. Ușele magazinelor sînt larg deschise și mai mare dragul să intri și să cumperi, mai ales cînd ști că vei fi bine servit, ca magazinul e curat și mărfurile frumos aranjate în vitrine și în rafturi. În curînd va fi deschis un magazin alimentar model care e în curs de amenajare, cu un spațiu mare de deservire. Secția comercială a statului popular orașeneș se străduiește să lichideze unele lipsuri. Dar totuși...

Printre celelalte mărfuri din magazinul Alimentara nr. 9, cumpărătorii pot fi serviți și cu muștar. Să vedeți ce surpriză mi-au făcut vînzătorii acestui magazin. Mi-au vîndut un nou soi de muștar, ne mai întîlnim prin alte unități comerciale din întreaga țară: muștar cu biscuiți, specialitatea colectivului din magazinul nr. 9 Alimentara Piața Neamî; adică nu poți cumpăra biscuiți decît dacă îi și muștar. De remarcă e și faptul că această varietate de muștar se păstrează în butelie deosebite. Așa că invențiile tovarășilor din magazinul respectiv s-ar putea înmulți. Și să nu se mire cumpărătorii care vor mai trece pe aici dacă vor cumpăra „muștar cu bomboane“, „muștar cu orez“, „muștar cu drojdie de bere“ ori alte asemenea soiuri de „muștar“.

Mai mare dragul să intri în magazinul Alimentara nr. 14. Mărfurile frumos aranjate, cu etichetele prețurilor lîngă ele, îți atîrnă privirea în toate părțile. Halatele lucrătorilor albe ca zăpada te fac să te simți ca într-o farmacie, iar felul cum te servesc e deosebit prin rezecțiune, siguranță, corectitudine. Aici cumpărătorul n-are să găsească nicodată muștar cu acadele și nici n-are să plece fără să-și zică: „Oamenii aici fac cinste comerțului nostru!“.

Apă minerală, mi făcusem eu socoteala, o să cumpăr de la magazinul Alimentara nr. 4 că e mai aproape de locuința mea și nici n-am luat sticle de schimb.

GH. PLUTAȘU pentru conformitate.

I. BECHERU corespondent „România liberă“ în regiunea Bacău

Noi unități comerciale

PLOESTI (de la corespondentul nostru). Printre măsurile luate de comitetul executiv regional Ploesti în vederea asigurării unor condiții din ce în ce mai bune de aprovizionare, este și aceea a extinderii rețelei de unități de deservire în sectorul alimentar și textil. De la 1 ianuarie au fost amenajate și deschise în orașele regiunii noi magazine de deservire, cofetării și restaurante.

În orașul Ploesti, de pildă, 6-au deschis în acest scurt timp 2 magazine de deservire pentru mezeluri și brînzetură, un centru de pîine model și o cofetărie pe Bulevardul Republicii, iar în curs de amenajare sînt alte două centre de pîine, un mare magazin textil — care va fi deschis pînă la 15 martie — precum și 4 magazine de ga-

lănterie și mezelerie în diferite cartiere ale orașului. În stațiunile climatice Azuga și Sinaia au luat recent ființă cîte un magazin de deservire pentru produse alimentare, iar la Sinaia s-a mai deschis un nou restaurant precum și un bufet.

În scurt timp vor fi deschise noi restaurante și în localitățile Poiana Tapului, Cîmpina și Buzeni, unde se amenajează localurile necesare.

O realizare primitivă cu multă bucurie este amenajarea unui magazin de deservire a produselor textile, în incinta termocentralei Doicești.

Noile unități comerciale deschise în acest an în regiunea Ploesti, au făcut ca, în condițiile consumului marelui crescut, să fie evitată aglomerația în magazinele rețelei comerciale.

În poartă m-am întîlnit cu un vechi și bun prieten. Nu ne mai întîlnisem de multă vreme. În vorbe puține ne-am învînt să mergem la restaurantul „Bicaz“ să mă vorbim de unele și de altele la un pahar de vin. Am dus în casă sticlele cu apă minerală și am pornit-o spre restaurantul „Bicaz“.

Ar fi fost mai bine la „Victoria“ dar nu prea am încredere în felul cum se masoară acolo porțiile de mîncare, mi-a spus prietenul.

Odăți ajuși în restaurant am cerut niște tartine cu ier și cîte un pahar de vin. În timp ce discutăm noi a apărut și un detașat de la secția comercială orașenească. Omul privea în dreapta, a stînga, mai controla niște prețuri, apoi începu să cîntărească tartinele cu ier de la buiet. Fiecare dintre ele era mai ușoară cu 7-10 grame decît ar fi trebuit să cîntărească normal.

Iacă așa am petrecut o parte a primelor zile de concediu din anul acesta. Mai am cîteva zile de stat în oraș și apoi mă duc la Sîlnic să stau două săptămîni. În zilele care mi-am rămas am să mă fac însemnări în carnet. Cînd mă întorc de la Sîlnic am să stau de vorbă cu deputatul nostru să-i dau și eu ajutor în controlarea activității unităților comerciale.

GH. PLUTAȘU pentru conformitate.

I. BECHERU corespondent „România liberă“ în regiunea Bacău

Cititorii ne sezisează

„Dorind să-mi cumpăr un pulover, am intrat zilele trecute în magazinul „Universal“ din Graiova — ne scrie cititorul Marin Popescu. Pulovere erau multe și de toate mărimile. Totuși n-am putut să cumpăr nici unul din ele, deoarece îmi trebuia o culoare închisă, iar în magazin nu se găseau pulovere decît pe fond deschis, alb, gri sau beige.“

Stînd de vorbă cu responsabilul magazinului, am aflat că fabrica „Tîndra Gardă“ din București nu trimite tricotate decît pe fond deschis. Deși acest lucru l-a fost sezizat, totuși următorul stoc primit, prezenta același inconvenient. Oare este atât de greu pentru fabrica „Tîndra Gardă“ să livreze bazelor de aprovizionare tricotate în diverse sortimente de culori?“

„Din strada Lupeni se formează strada Cazaci, care de acces la intrarea grupului social al Uzinelor „I. Mai“ din Ploesti, ne informează cititorul Anton Popovici. Această stradă este deosebit de frecventată în zilele de sim-bătă și duminică, deoarece în aceste zile au loc spectacole la clubul uzinei. Mîile de muncitori care vin să vizioneze filme, sînt asculte conferințe, întîmpinînd tot felul de obstacole „naturale“: maldare de cenușă, gropi, noroace — fiind obligați să execute adevărate probe de echilibristică pentru a le escalada.“

Cititorul nostru încheie, arătînd că cetățenii cartierului sînt dispuși să contribuie cu muncă voluntară la remedierea situației, numai că bunăvoința lor este privită cu o inexplicabilă neapăsare de către comitetul executiv al statului popular orașeneș.

În comuna Sîntana din regiunea Arad există o baie publică, care ar putea satisface cerințele populației. De vreo lună însă, ea nu mai funcționează deoarece s-a defectat cazanul. Deși a promis că se va ocupa de reparațiile necesare, sfatul popular comunal amîna lucrările la nesfîrșit, ne scrie un cititor din comună.

Probabil că sfatul popular comunal Sîntana socotește că nu mai este necesară repararea cazanului, deoarece mai sînt cîteva... luni pînă la vară și se va putea face baie în riu.

Pe urmele materialelor publicate la această rubrică

Intr-una din rubricile apărute acum cîteva timp se arăta că circulația pietonilor pe străzile orașului Cluj devenea extrem de neînșurătoare odată cu căderea nopții din cauza întinerului care domnea pe străzi. Vinovat de această situație se făcea întreprinderea Regională de Electricitate-Cluj care nu s-a îngrijit timp pentru procurarea becurilor necesare iluminatului orașului și amîna sub diferite pretexte rezolvarea acestei probleme.

În urma criticilor aduse, întreprinderea Regională de Electricitate-Cluj ne-a comunicat că a procurat cantitățile de becuri necesare și a trecut la instalarea lor pe străzile orașului.

În interpretarea desăvîrșitei actrice care este Aura Buzescu, doamna Bohn și-a aliat o înfățișare foarte apropiată de realitate care l-a inspirat pe Martin Andersen Nexö. Severă, aspră, harnică, dar și încoțată sub greutatea unei poveri pe care ani și umeri ei slabi n-o mai pot duce, purtînd pețetea tragică a unei femininătăți desprinsă la vremea ei de către un soț nepăsător, obșit și tiranic, Aura Buzescu creează un personaj interesant, opus cu insistență celorlalte personaje alăturate în scenă, care fie că fac parte din aceeași tabără cu doamna Bohn (ca Albert) fie că sînt dușmani (Per și domnișoara Kôler) într-o obligatorie încon-

ștință spre naturalism. Au fost fericit inspirat alături de cititorii săi, interpretarea, necesind tentații melodramatice, cînd cîntînd ca prin sobrietate și adîncire a înțelesurilor dincolo de această primă și facilă soluție, să aște un final logic, realist, simplu și uman. Mărturisim totuși că o anumită nuanță de naturalism n-a putut fi eliminată cu tot focul expiatoriu, care (autentic pentru doamna Bohn și Albert, simbolic pentru cei de o seamă cu ei) consumă și preface pentru tîdeana în serm casa stăpînului din Dangaard.

În interpretarea desăvîrșitei actrice care este Aura Buzescu, doamna Bohn și-a aliat o înfățișare foarte apropiată de realitate care l-a inspirat pe Martin Andersen Nexö. Severă, aspră, harnică, dar și încoțată sub greutatea unei poveri pe care ani și umeri ei slabi n-o mai pot duce, purtînd pețetea tragică a unei femininătăți desprinsă la vremea ei de către un soț nepăsător, obșit și tiranic, Aura Buzescu creează un personaj interesant, opus cu insistență celorlalte personaje alăturate în scenă, care fie că fac parte din aceeași tabără cu doamna Bohn (ca Albert) fie că sînt dușmani (Per și domnișoara Kôler) într-o obligatorie încon-

ștință spre naturalism. Au fost fericit inspirat alături de cititorii săi, interpretarea, necesind tentații melodramatice, cînd cîntînd ca prin sobrietate și adîncire a înțelesurilor dincolo de această primă și facilă soluție, să aște un final logic, realist, simplu și uman. Mărturisim totuși că o anumită nuanță de naturalism n-a putut fi eliminată cu tot focul expiatoriu, care (autentic pentru doamna Bohn și Albert, simbolic pentru cei de o seamă cu ei) consumă și preface pentru tîdeana în serm casa stăpînului din Dangaard.

În interpretarea desăvîrșitei actrice care este Aura Buzescu, doamna Bohn și-a aliat o înfățișare foarte apropiată de realitate care l-a inspirat pe Martin Andersen Nexö. Severă, aspră, harnică, dar și încoțată sub greutatea unei poveri pe care ani și umeri ei slabi n-o mai pot duce, purtînd pețetea tragică a unei femininătăți desprinsă la vremea ei de către un soț nepăsător, obșit și tiranic, Aura Buzescu creează un personaj interesant, opus cu insistență celorlalte personaje alăturate în scenă, care fie că fac parte din aceeași tabără cu doamna Bohn (ca Albert) fie că sînt dușmani (Per și domnișoara Kôler) într-o obligatorie încon-

ștință spre naturalism. Au fost fericit inspirat alături de cititorii săi, interpretarea, necesind tentații melodramatice, cînd cîntînd ca prin sobrietate și adîncire a înțelesurilor dincolo de această primă și facilă soluție, să aște un final logic, realist, simplu și uman. Mărturisim totuși că o anumită nuanță de naturalism n-a putut fi eliminată cu tot focul expiatoriu, care (autentic pentru doamna Bohn și Albert, simbolic pentru cei de o seamă cu ei) consumă și preface pentru tîdeana în serm casa stăpînului din Dangaard.

În interpretarea desăvîrșitei actrice care este Aura Buzescu, doamna Bohn și-a aliat o înfățișare foarte apropiată de realitate care l-a inspirat pe Martin Andersen Nexö. Severă, aspră, harnică, dar și încoțată sub greutatea unei poveri pe care ani și umeri ei slabi n-o mai pot duce, purtînd pețetea tragică a unei femininătăți desprinsă la vremea ei de către un soț nepăsător, obșit și tiranic, Aura Buzescu creează un personaj interesant, opus cu insistență celorlalte personaje alăturate în scenă, care fie că fac parte din aceeași tabără cu doamna Bohn (ca Albert) fie că sînt dușmani (Per și domnișoara Kôler) într-o obligatorie încon-

ștință spre naturalism. Au fost fericit inspirat alături de cititorii săi, interpretarea, necesind tentații melodramatice, cînd cîntînd ca prin sobrietate și adîncire a înțelesurilor dincolo de această primă și facilă soluție, să aște un final logic, realist, simplu și uman. Mărturisim totuși că o anumită nuanță de naturalism n-a putut fi eliminată cu tot focul expiatoriu, care (autentic pentru doamna Bohn și Albert, simbolic pentru cei de o seamă cu ei) consumă și preface pentru tîdeana în serm casa stăpînului din Dangaard.

În interpretarea desăvîrșitei actrice care este Aura Buzescu, doamna Bohn și-a aliat o înfățișare foarte apropiată de realitate care l-a inspirat pe Martin Andersen Nexö. Severă, aspră, harnică, dar și încoțată sub greutatea unei poveri pe care ani și umeri ei slabi n-o mai pot duce, purtînd pețetea tragică a unei femininătăți desprinsă la vremea ei de către un soț nepăsător, obșit și tiranic, Aura Buzescu creează un personaj interesant, opus cu insistență celorlalte personaje alăturate în scenă, care fie că fac parte din aceeași tabără cu doamna Bohn (ca Albert) fie că sînt dușmani (Per și domnișoara Kôler) într-o obligatorie încon-

ștință spre naturalism. Au fost fericit inspirat alături de cititorii săi, interpretarea, necesind tentații melodramatice, cînd cîntînd ca prin sobrietate și adîncire a înțelesurilor dincolo de această primă și facilă soluție, să aște un final logic, realist, simplu și uman. Mărturisim totuși că o anumită nuanță de naturalism n-a putut fi eliminată cu tot focul expiatoriu, care (autentic pentru doamna Bohn și Albert, simbolic pentru cei de o seamă cu ei) consumă și preface pentru tîdeana în serm casa stăpînului din Dangaard.

În interpretarea desăvîrșitei actrice care este Aura Buzescu, doamna Bohn și-a aliat o înfățișare foarte apropiată de realitate care l-a inspirat pe Martin Andersen Nexö. Severă, aspră, harnică, dar și încoțată sub greutatea unei poveri pe care ani și umeri ei slabi n-o mai pot duce, purtînd pețetea tragică a unei femininătăți desprinsă la vremea ei de către un soț nepăsător, obșit și tiranic, Aura Buzescu creează un personaj interesant, opus cu insistență celorlalte personaje alăturate în scenă, care fie că fac parte din aceeași tabără cu doamna Bohn (ca Albert) fie că sînt dușmani (Per și domnișoara Kôler) într-o obligatorie încon-

ștință spre naturalism. Au fost fericit inspirat alături de cititorii săi, interpretarea, necesind tentații melodramatice, cînd cîntînd ca prin sobrietate și adîncire a înțelesurilor dincolo de această primă și facilă soluție, să aște un final logic, realist, simplu și uman. Mărturisim totuși că o anumită nuanță de naturalism n-a putut fi eliminată cu tot focul expiatoriu, care (autentic pentru doamna Bohn și Albert, simbolic pentru cei de o seamă cu ei) consumă și preface pentru tîdeana în serm casa stăpînului din Dangaard.

În interpretarea desăvîrșitei actrice care este Aura Buzescu, doamna Bohn și-a aliat o înfățișare foarte apropiată de realitate care l-a inspirat pe Martin Andersen Nexö. Severă, aspră, harnică, dar și încoțată sub greutatea unei poveri pe care ani și umeri ei slabi n-o mai pot duce, purtînd pețetea tragică a unei femininătăți desprinsă la vremea ei de către un soț nepăsător, obșit și tiranic, Aura Buzescu creează un personaj interesant, opus cu insistență celorlalte personaje alăturate în scenă, care fie că fac parte din aceeași tabără cu doamna Bohn (ca Albert) fie că sînt dușmani (Per și domnișoara Kôler) într-o obligatorie încon-

ștință spre naturalism. Au fost fericit inspirat alături de cititorii săi, interpretarea, necesind tentații melodramatice, cînd cîntînd ca prin sobrietate și adîncire a înțelesurilor dincolo de această primă și facilă soluție, să aște un final logic, realist, simplu și uman. Mărturisim totuși că o anumită nuanță de naturalism n-a putut fi eliminată cu tot focul expiatoriu, care (autentic pentru doamna Bohn și Albert, simbolic pentru cei de o seamă cu ei) consumă și preface pentru tîdeana în serm casa stăpînului din Dangaard.

În interpretarea desăvîrșitei actrice care este Aura Buzescu, doamna Bohn și-a aliat o înfățișare foarte apropiată de realitate care l-a inspirat pe Martin Andersen Nexö. Severă, aspră, harnică, dar și încoțată sub greutatea unei poveri pe care ani și umeri ei slabi n-o mai pot duce, purtînd pețetea tragică a unei femininătăți desprinsă la vremea ei de către un soț nepăsător, obșit și tiranic, Aura Buzescu creează un personaj interesant, opus cu insistență celorlalte personaje alăturate în scenă, care fie că fac parte din aceeași tabără cu doamna Bohn (ca Albert) fie că sînt dușmani (Per și domnișoara Kôler) într-o obligatorie încon-

ștință spre naturalism. Au fost fericit inspirat alături de cititorii săi, interpretarea, necesind tentații melodramatice, cînd cîntînd ca prin sobrietate și adîncire a înțelesurilor dincolo de această primă și facilă soluție, să aște un final logic, realist, simplu și uman. Mărturisim totuși că o anumită nuanță de naturalism n-a putut fi eliminată cu tot focul expiatoriu, care (autentic pentru doamna Bohn și Albert, simbolic pentru cei de o seamă cu ei) consumă și preface pentru tîdeana în serm casa stăpînului din Dangaard.

În interpretarea desăvîrșitei actrice care este Aura Buzescu, doamna Bohn și-a aliat o înfățișare foarte apropiată de realitate care l-a inspirat pe Martin Andersen Nexö. Severă, aspră, harnică, dar și încoțată sub greutatea unei poveri pe care ani și umeri ei slabi n-o mai pot duce, purtînd pețetea tragică a unei femininătăți desprinsă la vremea ei de către un soț nepăsător, obșit și tiranic, Aura Buzescu creează un personaj interesant, opus cu insistență celorlalte personaje alăturate în scenă, care fie că fac parte din aceeași tabără cu doamna Bohn (ca Albert) fie că sînt dușmani (Per și domnișoara Kôler) într-o obligatorie încon-

ștință spre naturalism. Au fost fericit inspirat alături de cititorii săi, interpretarea, necesind tentații melodramatice, cînd cîntînd ca prin sobrietate și adîncire a înțelesurilor dincolo de această primă și facilă soluție, să aște un final logic, realist, simplu și uman. Mărturisim totuși că o anumită nuanță de naturalism n-a putut fi eliminată cu tot focul expiatoriu, care (autentic pentru doamna Bohn și Albert, simbolic pentru cei de o seamă cu ei) consumă și preface pentru tîdeana în serm casa stăpînului din Dangaard.

În interpretarea desăvîrșitei actrice care este Aura Buzescu, doamna Bohn și-a aliat o înfățișare foarte apropiată de realitate care l-a inspirat pe Martin Andersen Nexö. Severă, aspră, harnică, dar și încoțată sub greutatea unei poveri pe care ani și umeri ei slabi n-o mai pot duce, purtînd pețetea tragică a unei femininătăți desprinsă la vremea ei de către un soț nepăsător, obșit și tiranic, Aura Buzescu creează un personaj interesant, opus cu insistență celorlalte personaje alăturate în scenă, care fie că fac parte din aceeași tabără cu doamna Bohn (ca Albert) fie că sînt dușmani (Per și domnișoara Kôler) într-o obligatorie încon-

ștință spre naturalism. Au fost fericit inspirat alături de cititorii săi, interpretarea, necesind tentații melodramatice, cînd cîntînd ca prin sobrietate și adîncire a înțelesurilor dincolo de această primă și facilă soluție, să aște un final logic, realist, simplu și uman. Mărturisim totuși că o anumită nuanță de naturalism n-a putut fi eliminată cu tot focul expiatoriu, care (autentic pentru doamna Bohn și Albert, simbolic pentru cei de o seamă cu ei) consumă și preface pentru tîdeana în serm casa stăpînului din Dangaard.

În interpretarea desăvîrșitei actrice care este Aura Buzescu, doamna Bohn și-a aliat o înfățișare foarte apropiată de realitate care l-a inspirat pe Martin Andersen Nexö. Severă, aspră, harnică, dar și încoțată sub greutatea unei poveri pe care ani și umeri ei slabi n-o mai pot duce, purtînd pețetea tragică a unei femininătăți desprinsă la vremea ei de către un soț nepăsător, obșit și tiranic, Aura Buzescu creează un personaj interesant, opus cu insistență celorlalte personaje alăturate în scenă, care fie că fac parte din aceeași tabără cu doamna Bohn (ca Albert) fie că sînt dușmani (Per și domnișoara Kôler) într-o obligatorie încon-

ștință spre naturalism. Au fost fericit inspirat alături de cititorii săi, interpretarea, necesind tentații melodramatice, cînd cîntînd ca prin sobrietate și adîncire a înțelesurilor dincolo de această primă și facilă soluție, să aște un final logic, realist, simplu și uman. Mărturisim totuși că o anumită nuanță de naturalism n-a putut fi eliminată cu tot focul expiatoriu, care (autentic pentru doamna Bohn și Albert, simbolic pentru cei de o seamă cu ei) consumă și preface pentru tîdeana în serm casa stăpînului din Dangaard.

În interpretarea desăvîrșitei actrice care este Aura Buzescu, doamna Bohn și-a aliat o înfățișare foarte apropiată de realitate care l-a inspirat pe Martin Andersen Nexö. Severă, aspră, harnică, dar și încoțată sub greutatea unei poveri pe care ani și umeri ei slabi n-o mai pot duce, purtînd pețetea tragică a unei femininătăți desprinsă la vremea ei de către un soț nepăsător, obșit și tiranic, Aura Buzescu creează un personaj interesant, opus cu insistență celorlalte personaje alăturate în scenă, care fie că fac parte din aceeași tabără cu doamna Bohn (ca Albert) fie că sînt dușmani (Per și domnișoara Kôler) într-o obligatorie încon-

ștință spre naturalism. Au fost fericit inspirat alături de cititorii săi, interpretarea, necesind tentații melodramatice, cînd cîntînd ca prin sobrietate și adîncire a înțelesurilor dincolo de această primă și facilă soluție, să aște un final logic, realist, simplu și uman. Mărturisim totuși că o anumită nuanță de naturalism n-a putut fi eliminată cu tot focul expiatoriu, care (autentic pentru doamna Bohn și Albert, simbolic pentru cei de o seamă cu ei) consumă și preface pentru tîdeana în serm casa stăpînului din Dangaard.

În interpretarea desăvîrșitei actrice care este Aura Buzescu, doamna Bohn și-a aliat o înfățișare foarte apropiată de realitate care l-a inspirat pe Martin Andersen Nexö. Severă, aspră, harnică, dar și încoțată sub greutatea unei poveri pe care ani și umeri ei slabi n-o mai pot duce, purtînd pețetea tragică a unei femininătăți desprinsă la vremea ei de către un soț nepăsător, obșit și tiranic, Aura Buzescu creează un personaj interesant, opus cu insistență celorlalte personaje alăturate în scenă, care fie că fac parte din aceeași tabără cu doamna Bohn (ca Albert) fie că sînt dușmani (Per și domnișoara Kôler) într-o obligatorie încon-

ștință spre naturalism. Au fost fericit inspirat alături de cititorii săi, interpretarea, necesind tentații melodramatice, cînd cîntînd ca prin sobrietate și adîncire a înțelesurilor dincolo de această primă și facilă soluție, să aște un final logic, realist, simplu și uman. Mărturisim totuși că o anumită nuanță de naturalism n-a putut fi eliminată cu tot focul expiatoriu, care (autentic pentru doamna Bohn și Albert, simbolic pentru cei de o seamă cu ei) consumă și preface pentru tîdeana în serm casa stăpînului din Dangaard.

În interpretarea desăvîrșitei actrice care este Aura Buzescu, doamna Bohn și-a aliat o înfățișare foarte apropiată de realitate care l-a inspirat pe Martin Andersen Nexö. Severă, aspră, harnică, dar și încoțată sub greutatea unei poveri pe care ani și umeri ei slabi n-o mai pot duce, purtînd pețetea tragică a unei femininătăți desprinsă la vremea ei de către un soț nepăsător, obșit și tiranic, Aura Buzescu creează un personaj interesant, opus cu insistență celorlalte personaje alăturate în scenă, care fie că fac parte din aceeași tabără cu doamna Bohn (ca Albert) fie că sînt dușmani (Per și domnișoara Kôler) într-o obligatorie încon-

ștință spre naturalism. Au fost fericit inspirat alături de cititorii săi, interpretarea, necesind tentații melodramatice, cînd cîntînd ca prin sobrietate și adîncire a înțelesurilor dincolo de această primă și facilă soluție, să aște un final logic, realist, simplu și uman. Mărturisim totuși că o anumită nuanță de naturalism n-a putut fi eliminată cu tot focul expiatoriu, care (autentic pentru doamna Bohn și Albert, simbolic pentru cei de o seamă cu ei) consumă și preface pentru tîdeana în serm casa stăpînului din Dangaard.

În interpretarea desăvîrșitei actrice care este Aura Buzescu, doamna Bohn și-a aliat o înfățișare foarte apropiată de realitate care l-a inspirat pe Martin Andersen Nexö. Severă, aspră, harnică, dar și încoțată sub greutatea unei poveri pe care ani și umeri ei slabi n-o mai pot duce, purtînd pețetea tragică a unei femininătăți desprinsă la vremea ei de către un soț nepăsător, obșit și tiranic, Aura Buzescu creează un personaj interesant, opus cu insistență celorlalte personaje alăturate în scenă, care fie că fac parte din aceeași tabără cu doamna Bohn (ca Albert) fie că sînt dușmani (Per și domnișoara Kôler) într-o obligatorie încon-

ș

Consfătuirea frunțașilor în agricultură cu privire la executarea în bune condiții și la timp a lucrărilor agricole în anul 1955 în vederea obținerii unor recolte bogate

Cuvîntul acad. prof. TRAIAN SĂVULESCU,
președintele Academiei Republicii Populare Romine

În numele Academiei Republicii Populare Romine, așezămînți de știință și cultură, înaintea Partidului Muncitoresc Român pentru răspunderea științei, în numele oamenilor de știință din întreaga țară, îndrăgindu-mă să vă aduc un calduros salut.

Cind privesc această sală rotundă cum sînt și hotarele țării noastre, am parcă în fața privelii țări cu plaurile ei bogate, cu munții care ascund atîtea bogății, cu frumusețea ei păduri.

Mari schimbări s-au petrecut în viața țării noastre.

Asistăm, oprimii de ieri spune răspicat aici: „Imi iau angajamentul ca în anul 1955 să contribuim ca să producem cu 10, 100.000.000 tone de cereale și 2.000 kg. porumb boabe la hectar!”

Pe ce va bazați? Cînd va luați angajamente? Pe ajutorul din ce în ce mai puternic dat de stațiunile de mașini și tractoare care sînt înzestrate cu utilajul sîntent; pe ajutorul stațiunilor experimentale ale institutului de Cercetări Agronomice, pe ajutorul specialiștilor și tehnicienilor, care asigură din vreme toate condițiile pentru ca atunci cînd va începe semănatul, țării să aibă la îndemîna tot ce le trebuie.

Datorită acestui ajutor am putut semăna în toamnă mai mult de 3 milioane de hectare și pregăti pentru primăvară peste 2 milioane de hectare de arături.

Înt și directorul Institutului de Cercetări Agronomice Trebuie să vă spun că noi, cei ai Institutului de Cercetări Agronomice, care are 28 de stațiuni experimentale, reușim să canalizăm de primăvară și vom fi alături de voi ca să realizăm prevederile stabilite.

Flacăra lucrărilor la Institutul este obligată să sprijine munca țărănilor cu gospodăriile individuale, a întovărășirilor, a gospodăriilor agricole colective și a gospodăriilor agricole de stat.

Avem sub îndrumarea și sprijinul nostru direct 168 de gospodării colective și întovărășiri, în ațara de gospodării individuale ale țărănilor muncitori.

Avem în fața noastră un nesfîșit izvor de bogăție, pămîntul roditor al patriei noastre. Dar pentru ca să pămîntul nostru să fie bogat, trebuie ca între oamenii de știință și cei din producție să fie o mai strînsă legătură decît a fost pînă acum.

Sarcini noi se pun pentru știință. Nu le voi putea spune pe toate. Dar despre unele voi vorbi. Știința trebuie să pregătească zona agricolă a țării, pentru ca agricultura să nu se mai lățească în întimplare.

Un dușman cu care trebuie să luptăm și care va este dîm, cunoscut este buruiana. Dintre buruieni cel mai primejdios este sintirul, rapia sălbatică și pâlămidă.

Cu pîrul putem lupta și avem rezervațiile bune. Dacă după recoltă se ară (nu se este vorba de deminșit) la 10-12 cm, iar după aceea cu discul sau cu discul este în lung și în curmeziș, iar toamna cu otulug cu anetrupă se ară mai adînc, cu 20-25 cm, în anul viitor pîrul dispare în proporție de 80-90 la sută. Dacă sînt alți vorbiți de la Războeni și Bălănești, ei pot confirma aceste bune rezultate.

Pâlămida din grîu se poate distruge cu sustanțe pe care le avem la îndemînă. Se poate lupta și cu capita. Toată vară și de la gospodăria agricolă colectivă, la Poarta Albă pot confirma rezultatele obținute prin tratarea pîrului cu substanțe otrăvitoare.

Un dușman cu care trebuie să luptăm și care va este dîm, cunoscut este buruiana. Dintre buruieni cel mai primejdios este sintirul, rapia sălbatică și pâlămidă.

Cu pîrul putem lupta și avem rezervațiile bune. Dacă după recoltă se ară (nu se este vorba de deminșit) la 10-12 cm, iar după aceea cu discul sau cu discul este în lung și în curmeziș, iar toamna cu otulug cu anetrupă se ară mai adînc, cu 20-25 cm, în anul viitor pîrul dispare în proporție de 80-90 la sută. Dacă sînt alți vorbiți de la Războeni și Bălănești, ei pot confirma aceste bune rezultate.

Pâlămida din grîu se poate distruge cu sustanțe pe care le avem la îndemînă. Se poate lupta și cu capita. Toată vară și de la gospodăria agricolă colectivă, la Poarta Albă pot confirma rezultatele obținute prin tratarea pîrului cu substanțe otrăvitoare.

Cuvîntul tov. BUGYI PAL,

președintele comitetului executiv al statului popular al Regiunii Autonome Maghiare

Vorbitorii a arătat măsurile luate de comitetul executiv al statului popular regional pentru succesul lucrărilor agricole din toamnă anulului 1954. Printre altele, mai bună organizare a muncii și mobilizarea țărănilor muncitori în campania agricolă din toamnă anulului 1954 s-a semănat cu mașina o suprafață mai mare cu 10 la sută decît în anul trecut, iar planul arăturilor de toamnă a fost realizat în proporție de 99,9 la sută.

Trebuie să spun însă — a adăugat vorbitorul — că planul dat de Ministerul Agriculturii și Silviculturii n-a avut un rol mobilizator, fiind sub posibilitățile regiunii noastre.

În toamnă au fost aplicate îngrășăminte naturale pe suprafețe mai mari decît în 1953.

Înginerii și tehnicienii agronomi au un mare rol în sprijinirea producției agricole în regiunea noastră. De multe ori se întîmplă însă ca ei să fie folosiți în muncă pur administrativă. Aceasta înseamnă că Ministerul Agriculturii și Silviculturii trebuie să ia în considerare și situații complicate, întrucît tehnicienii devin bînză birocratică, de asemenea Ministerul a reorganizat în mod birocratic tehnicienii pe unități și circumscripții agrozooveterinare.

Recoltele mari obținute de frunțași arată că în regiunea noastră sînt mari posibilități de sporire a producției agricole. Însă planul întocmit de Minister nu are darul să ducă la mobilizarea noastră. Cu toate că în regiune s-au obținut anul trecut 1750 kg. porumb la hectar, Ministerul a planificat

Cuvîntul tov. PETRE ROȘU,

țărăn muncitor din comuna Mărgineni, regiunea Bacău

Vreau să vă arăt metodele pe care le-am întreprins în anul 1954, ca să obțin 2700 kg. porumb boabe la hectar, 12.000 kg. cartofi la hectar și 1400 kg. floarea-soarelui la hectar.

În raionul nostru nu a plouat de la începutul lunii iulie și pînă la începutul lunii septembrie, adică în perioada în care plantele aveau nevoie mai mare de apă.

Eu, ca și alți țărani frunțași ai recoltelor bogate, am ascultat sfatul tehnicienilor și cu cele auzite la cîmpul cultural și lăvătele din ziarul „Știința” am procedat în felul următor. Pentru că în toamna anulului 1953, nu s-au putut face arături din cauza secei care a bîntuit în regiunea noastră am arat în primăvară timpuriu, îndată ce s-a putut țes în cîmp, și am grăbit îndată înainte de semănat, iar am grăbit și apoi am tras înfi cu marcelorul pe care l-am construit eu, după modelul pe care l-am găsit în ziarul „Știința”. La întîrzierea lărilor am făcut curbură cu colțul sapei. Am însemnat cînt 4-5 boabe de porumb în fiecare curbă. Această lucrare am făcut-o pe suprafața de 1,2 ha, pe care am însemnat-o

O altă problemă care trebuie rezolvată este punerea în valoare a terenurilor degradate ca urmare a agriculturii nesăbuite din trecut. În Moldova, pe valea Bahluiului, pe valea Bîrladului, în c.m.pia Transilvaniei, acolo unde au fost pămînturi bogate, sînt astăzi multe locuri aruate, sterpe. Aceasta este un proces vechi.

Cam cit reprezintă acest teren? Reprezintă aproape 2.000.000 hectare. Acestea trebuie redat agriculturii. Lucrări se fac în această privință la Cîmpia Turzii, iar în Moldova am înființat o stațiune anume pentru asemenea terenuri la Perieni lîngă Bîrlad. Avem aproape 200.000 de hectare sărurate. De asemenea, în lunca Dunării, lunca Prutului și delia aproape 1 milion hectare așteaptă să fie puse în valoare. Iată că se mărește țara, se mărește cîmpul de muncă pentru fiii noștri, se îmbogățesc roșii. Aceasta nu înseamnă însă că noi nu trebuie să scoatem la hectar mai mult decît am scos pînă acum.

Dintre problemele mari trebuie rezolvată mai curînd stabilirea rotației culturilor.

Trebuie să ne ferim de a da rețete pe care să le considerăm valabile pentru întreaga agricultură. Agrotehnica diferențiată se stabilește pe baza experiențelor locale.

În ceea ce privește selecțiunea nu ne putem opri la realizările de pînă a acum. Grînelor și porumbului pe care le avem, nu sînt încă corespunzătoare mijloacelor de cultură pe care le avem. Trebuie să găsim epoca optimă în care se îngrășă pămîntul, în care se prășesc recoltele, trebuie să găsim alte soiuri de semînțe. Avem un grîu „Bărgăan 77” care dă bune rezultate în cîmpia dunăreană. Avem un soi de grîu de primăvară „Tîrgu-Frumos 16”.

Avem un altul „Academia R.P.R. 48”; avem orzoaica „Tîrgu-Frumos 240”; un soi de ovăz „Tîrgu-Frumos 9”, foarte prețios, porumbul „I.C.A.R. 54” pentru care realizatorul lui a primit Premiul de Stat, soiurile de porumb „romînesc de Studina”, „nortocalu de Tîrgu-Frumos”.

Nu avem încă un porumb timpuriu pentru părțile de nord ale Transilvaniei. Aceasta este o sarcină pe care nu am îndepînlit-o pînă acum.

În dezvoltarea agriculturii și a științei noastre, trebuie neapărat ca inginerii, tehnicienii, oamenii de știință să lîng seama de experiența frunțașilor în agricultură.

Profesorii din învățămînt să ia pe seama lor un număr de gospodării colective sau o regiune și să aplice și acolo cunoștințele lor împreună cu studenții. Aceasta nu este o inovație a noastră. Profesorul Iakucinski de la Academia „Timirișev” din Uniunea Sovietică, îndrumăzător pe teren 12 colhoziuri, cînd îl cauți la catedră îi se răspunde: „e cu studenții la colhoz”. Acolo face experiențele, iar țărani, în vreme de răzăg, transpun experiența pe tabele, pe diagrame.

T. D. Lisenko are 100.000 de colaboratori, conducătorii de colhoziuri, de sovihoziuri, care toată ziua îi ajută în activitatea lor.

Republica noastră — a spus în încheiere acad. prof. Traian Săvulescu — devine o țară cu o industrie înaintată, cu o agricultură înfloritoare, o țară deplin sătînată pe soarta ei.

Cînd partidul ne cheamă să realizăm cele 10 milioane tone cereale în 1955 și 2.000 kg. porumb boabe la hectar, el știe pe ce se bazează. Se bazează pe ceea ce este asigurat, pe condițiile obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură.

Republica noastră — a spus în încheiere acad. prof. Traian Săvulescu — devine o țară cu o industrie înaintată, cu o agricultură înfloritoare, o țară deplin sătînată pe soarta ei.

Cînd partidul ne cheamă să realizăm cele 10 milioane tone cereale în 1955 și 2.000 kg. porumb boabe la hectar, el știe pe ce se bazează. Se bazează pe ceea ce este asigurat, pe condițiile obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură.

Cînd partidul ne cheamă să realizăm cele 10 milioane tone cereale în 1955 și 2.000 kg. porumb boabe la hectar, el știe pe ce se bazează. Se bazează pe ceea ce este asigurat, pe condițiile obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură.

Cînd partidul ne cheamă să realizăm cele 10 milioane tone cereale în 1955 și 2.000 kg. porumb boabe la hectar, el știe pe ce se bazează. Se bazează pe ceea ce este asigurat, pe condițiile obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură.

Cînd partidul ne cheamă să realizăm cele 10 milioane tone cereale în 1955 și 2.000 kg. porumb boabe la hectar, el știe pe ce se bazează. Se bazează pe ceea ce este asigurat, pe condițiile obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură.

Cînd partidul ne cheamă să realizăm cele 10 milioane tone cereale în 1955 și 2.000 kg. porumb boabe la hectar, el știe pe ce se bazează. Se bazează pe ceea ce este asigurat, pe condițiile obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură.

Cînd partidul ne cheamă să realizăm cele 10 milioane tone cereale în 1955 și 2.000 kg. porumb boabe la hectar, el știe pe ce se bazează. Se bazează pe ceea ce este asigurat, pe condițiile obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură.

Cînd partidul ne cheamă să realizăm cele 10 milioane tone cereale în 1955 și 2.000 kg. porumb boabe la hectar, el știe pe ce se bazează. Se bazează pe ceea ce este asigurat, pe condițiile obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură.

Cînd partidul ne cheamă să realizăm cele 10 milioane tone cereale în 1955 și 2.000 kg. porumb boabe la hectar, el știe pe ce se bazează. Se bazează pe ceea ce este asigurat, pe condițiile obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură.

Cînd partidul ne cheamă să realizăm cele 10 milioane tone cereale în 1955 și 2.000 kg. porumb boabe la hectar, el știe pe ce se bazează. Se bazează pe ceea ce este asigurat, pe condițiile obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură.

Cînd partidul ne cheamă să realizăm cele 10 milioane tone cereale în 1955 și 2.000 kg. porumb boabe la hectar, el știe pe ce se bazează. Se bazează pe ceea ce este asigurat, pe condițiile obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură.

Cînd partidul ne cheamă să realizăm cele 10 milioane tone cereale în 1955 și 2.000 kg. porumb boabe la hectar, el știe pe ce se bazează. Se bazează pe ceea ce este asigurat, pe condițiile obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură.

Cînd partidul ne cheamă să realizăm cele 10 milioane tone cereale în 1955 și 2.000 kg. porumb boabe la hectar, el știe pe ce se bazează. Se bazează pe ceea ce este asigurat, pe condițiile obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură.

Cînd partidul ne cheamă să realizăm cele 10 milioane tone cereale în 1955 și 2.000 kg. porumb boabe la hectar, el știe pe ce se bazează. Se bazează pe ceea ce este asigurat, pe condițiile obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură.

Cînd partidul ne cheamă să realizăm cele 10 milioane tone cereale în 1955 și 2.000 kg. porumb boabe la hectar, el știe pe ce se bazează. Se bazează pe ceea ce este asigurat, pe condițiile obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură.

Cînd partidul ne cheamă să realizăm cele 10 milioane tone cereale în 1955 și 2.000 kg. porumb boabe la hectar, el știe pe ce se bazează. Se bazează pe ceea ce este asigurat, pe condițiile obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură.

Cînd partidul ne cheamă să realizăm cele 10 milioane tone cereale în 1955 și 2.000 kg. porumb boabe la hectar, el știe pe ce se bazează. Se bazează pe ceea ce este asigurat, pe condițiile obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură.

Cînd partidul ne cheamă să realizăm cele 10 milioane tone cereale în 1955 și 2.000 kg. porumb boabe la hectar, el știe pe ce se bazează. Se bazează pe ceea ce este asigurat, pe condițiile obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură.

Cînd partidul ne cheamă să realizăm cele 10 milioane tone cereale în 1955 și 2.000 kg. porumb boabe la hectar, el știe pe ce se bazează. Se bazează pe ceea ce este asigurat, pe condițiile obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură, pe bazele obiective create pentru agricultură.

fără mușuroi dar la a doua prășală este neapărat nevoie căci nu au unde prinde cepii porumbului și îl dă vîntul jos.

Eu le arătăm importanța prășărilor fără mușuroi, îi lămurim că în felul acesta nu mai mărești suprafața terenului și îl pămîntul afînat uniform. Cînd plouă, apa nu fuge înlăuntrul ca de pe mușuroi.

La începutul lunii iulie ploile au încetat și nu a mai plouat două zile și mai bine. Tocmai în această perioadă cînd plantele trebuiau să lege rod a fost seacă. S-a putut astfel dovedi cu prisosință importanța prășărilor fără mușuroi și a însemnărilor în culburi așezate în pîtrat, 50 la sută din porumbul de pe întreaga țară din comuna noastră, la 15 august era ofilit, iar ogoarele mele erau verzi și frumoase de parcă le turnase cineva apă la rădăcină. Cîte unul zicea: „Știi bre, c-a nimerit-o Petre cu porumbul”.

Mihai Gheorghes mi-a spus cînd m-am întîlnit cu el: „Halal porumb, bădăcă Petre!”, „Da de unde știi tu?” am zis eu. „Păi a fost fratele meu, Petre, pe toate ogoarele d-tale și a spus că dacă ajunge pînă la anu și ei, face la fel ca d-ta”. Și că dinșul au zis și ei.

Întîmplarea a făcut ca toamna, cînd, leșsem cu carul încrețit cu porumb știulei de pe o jumătate din ogor, m-am întîlnit cu Petreache Rugăni, duclind și el o caruță cu porumb lui Petrică Palade. A luat el cițiva știuleți din caruța mea, s-a uitat la ei și a zis: „Bun porumb al făcutu! L-ai pus pe toi?”.

„Nu, am spus eu, numai jumătate”. El și-a arătat ochii către bucata mea care era foarte aproape ca să vadă dacă am spus drept și

întîmplarea a făcut ca toamna, cînd, leșsem cu carul încrețit cu porumb știulei de pe o jumătate din ogor, m-am întîlnit cu Petreache Rugăni, duclind și el o caruță cu porumb lui Petrică Palade. A luat el cițiva știuleți din caruța mea, s-a uitat la ei și a zis: „Bun porumb al făcutu! L-ai pus pe toi?”.

„Nu, am spus eu, numai jumătate”. El și-a arătat ochii către bucata mea care era foarte aproape ca să vadă dacă am spus drept și

întîmplarea a făcut ca toamna, cînd, leșsem cu carul încrețit cu porumb știulei de pe o jumătate din ogor, m-am întîlnit cu Petreache Rugăni, duclind și el o caruță cu porumb lui Petrică Palade. A luat el cițiva știuleți din caruța mea, s-a uitat la ei și a zis: „Bun porumb al făcutu! L-ai pus pe toi?”.

„Nu, am spus eu, numai jumătate”. El și-a arătat ochii către bucata mea care era foarte aproape ca să vadă dacă am spus drept și

întîmplarea a făcut ca toamna, cînd, leșsem cu carul încrețit cu porumb știulei de pe o jumătate din ogor, m-am întîlnit cu Petreache Rugăni, duclind și el o caruță cu porumb lui Petrică Palade. A luat el cițiva știuleți din caruța mea, s-a uitat la ei și a zis: „Bun porumb al făcutu! L-ai pus pe toi?”.

„Nu, am spus eu, numai jumătate”. El și-a arătat ochii către bucata mea care era foarte aproape ca să vadă dacă am spus drept și

întîmplarea a făcut ca toamna, cînd, leșsem cu carul încrețit cu porumb știulei de pe o jumătate din ogor, m-am întîlnit cu Petreache Rugăni, duclind și el o caruță cu porumb lui Petrică Palade. A luat el cițiva știuleți din caruța mea, s-a uitat la ei și a zis: „Bun porumb al făcutu! L-ai pus pe toi?”.

„Nu, am spus eu, numai jumătate”. El și-a arătat ochii către bucata mea care era foarte aproape ca să vadă dacă am spus drept și

întîmplarea a făcut ca toamna, cînd, leșsem cu carul încrețit cu porumb știulei de pe o jumătate din ogor, m-am întîlnit cu Petreache Rugăni, duclind și el o caruță cu porumb lui Petrică Palade. A luat el cițiva știuleți din caruța mea, s-a uitat la ei și a zis: „Bun porumb al făcutu! L-ai pus pe toi?”.

„Nu, am spus eu, numai jumătate”. El și-a arătat ochii către bucata mea care era foarte aproape ca să vadă dacă am spus drept și

întîmplarea a făcut ca toamna, cînd, leșsem cu carul încrețit cu porumb știulei de pe o jumătate din ogor, m-am întîlnit cu Petreache Rugăni, duclind și el o caruță cu porumb lui Petrică Palade. A luat el cițiva știuleți din caruța mea, s-a uitat la ei și a zis: „Bun porumb al făcutu! L-ai pus pe toi?”.

„Nu, am spus eu, numai jumătate”. El și-a arătat ochii către bucata mea care era foarte aproape ca să vadă dacă am spus drept și

întîmplarea a făcut ca toamna, cînd, leșsem cu carul încrețit cu porumb știulei de pe o jumătate din ogor, m-am întîlnit cu Petreache Rugăni, duclind și el o caruță cu porumb lui Petrică Palade. A luat el cițiva știuleți din caruța mea, s-a uitat la ei și a zis: „Bun porumb al făcutu! L-ai pus pe toi?”.

„Nu, am spus eu, numai jumătate”. El și-a arătat ochii către bucata mea care era foarte aproape ca să vadă dacă am spus drept și

întîmplarea a făcut ca toamna, cînd, leșsem cu carul încrețit cu porumb știulei de pe o jumătate din ogor, m-am întîlnit cu Petreache Rugăni, duclind și el o caruță cu porumb lui Petrică Palade. A luat el cițiva știuleți din caruța mea, s-a uitat la ei și a zis: „Bun porumb al făcutu! L-ai pus pe toi?”.

„Nu, am spus eu, numai jumătate”. El și-a arătat ochii către bucata mea care era foarte aproape ca să vadă dacă am spus drept și

întîmplarea a făcut ca toamna, cînd, leșsem cu carul încrețit cu porumb știulei de pe o jumătate din ogor, m-am întîlnit cu Petreache Rugăni, duclind și el o caruță cu porumb lui Petrică Palade. A luat el cițiva știuleți din caruța mea, s-a uitat la ei și a zis: „Bun porumb al făcutu! L-ai pus pe toi?”.

„Nu, am spus eu, numai jumătate”. El și-a arătat ochii către bucata mea care era foarte aproape ca să vadă dacă am spus drept și

întîmplarea a făcut ca toamna, cînd, leșsem cu carul încrețit cu porumb știulei de pe o jumătate din ogor, m-am întîlnit cu Petreache Rugăni, duclind și el o caruță cu porumb lui Petrică Palade. A luat el cițiva știuleți din caruța mea, s-a uitat la ei și a zis: „Bun porumb al făcutu! L-ai pus pe toi?”.

„Nu, am spus eu, numai jumătate”. El și-a arătat ochii către bucata mea care era foarte aproape ca să vadă dacă am spus drept și

întîmplarea a făcut ca toamna, cînd, leșsem cu carul încrețit cu porumb știulei de pe o jumătate din ogor, m-am întîlnit cu Petreache Rugăni, duclind și el o caruță cu porumb lui Petrică Palade. A luat el cițiva știuleți din caruța mea, s-a uitat la ei și a zis: „Bun porumb al făcutu! L-ai pus pe toi?”.

„Nu, am spus eu, numai jumătate”. El și-a arătat ochii către bucata mea care era foarte aproape ca să vadă dacă am spus drept și

întîmplarea a făcut ca toamna, cînd, leșsem cu carul încrețit cu porumb știulei de pe o jumătate din ogor, m-am întîlnit cu Petreache Rugăni, duclind și el o caruță cu porumb lui Petrică Palade. A luat el cițiva știuleți din caruța mea, s-a uitat la ei și a zis: „Bun porumb al făcutu! L-ai pus pe toi?”.

„Nu, am spus eu, numai jumătate”. El și-a arătat ochii către bucata mea care era foarte aproape ca să vadă dacă am spus drept și

întîmplarea a făcut ca toamna, cînd, leșsem cu carul încrețit cu porumb știulei de pe o jumătate din ogor, m-am întîlnit cu Petreache Rugăni, duclind și el o caruță cu porumb lui Petrică Palade. A luat el cițiva știuleți din caruța mea, s-a uitat la ei și a zis: „Bun porumb al făcutu! L-ai pus pe toi?”.

„Nu, am spus eu, numai jumătate”. El și-a arătat ochii către bucata mea care era foarte aproape ca să vadă dacă am spus drept și

întîmplarea a făcut ca toamna, cînd, leșsem cu carul încrețit cu porumb știulei de pe o jumătate din ogor, m-am întîlnit cu Petreache Rugăni, duclind și el o caruță cu porumb lui Petrică Palade. A luat el cițiva știuleți din caruța mea, s-a uitat la ei și a zis: „Bun porumb al făcutu! L-ai pus pe toi?”.

apoi a zis: „Eu am crezut că tu m-ai să faci nimic acolo”.

Mulți au gîndit ca Petreache Rugăni. Dar, cînd au văzut recoltele obținute, mulți țărani cu gospodării mici și mijlocii și-au schimbat felul de a munci pămîntul chiar din toamna anulului 1954.

Cam în felul acesta am lucrat eu pămîntul de am putut obține 2700 kg. porumb boabe la hectar, 12.000 kg. cartofi și 1400 kg. floarea-soarelui.

Anul acesta m-am pregătit cu totul altfel pentru a întîmplina campania de însemnări de primăvară. Am făcut arături adînci de toamnă pe 75 la sută din suprafața de teren pe care o posed. Am făcut probele de încofîire a semînțelor, mi-am reparat unelele agricole din timp și am hrănit animalele bine ca să fie bune de muncă. Dar am făcut și mai mult, căci am luat parte la cursurile agrotehnice ce s-au ținut la noi în comună, la „Școala satului agrotehnic”, la unele conferințe și statui ale frunțașilor în agricultură pe comună, raion și regiune, unde am avut prilejul să-mi ridic cu mult nivelul de cunoștințe.

Pentru a obține o recoltă bogată în anul 1955, mă angajez în fața partidului și guvernului să muncesc cu mai mult avînt și să aplic în întregime toate regulile agrotehnice, pentru a obține o producție de 2500 kg. grîu la hectar, 3000 kg. porumb boabe la hectar, 1800 kg. floarea-soarelui la hectar, 30.000 kg. sieclă de zahăr la hectar și 16.000 kg. cartofi la hectar.

Pentru a obține o recoltă bogată în anul 1955, mă angajez în fața partidului și guvernului să muncesc cu mai mult avînt și să aplic în întregime toate regulile agrotehnice, pentru a obține o producție de 2500 kg. grîu la hectar, 3000 kg. porumb boabe la hectar, 1800 kg. floarea-soarelui la hectar, 30.000 kg. sieclă de zahăr la hectar și 16.000 kg. cartofi la hectar.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA Piața Săntii — Tel. 7.60.10 — 7.60.20 Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Săntii „I. V. Stalin”.